

S E N T I N Ț Ă

în numele Legii

04 noiembrie 2025

or. Rezina

Judecătoria Orhei, sediul Rezina,

Instanța având în componență:

Președintele ședinței, judecător

Grefier

Eugeniu Russ

Corina Cebotari

Cu participarea:

Procurorului

Ion Bernaz

Avocatului

Roman Timbur

Inculpatului

Sergiu Mamaliga

examinând în ședință judiciară publică, în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, cauza penală după învinuirea lui

Mamaliga Sergiu *****, născut la *****, IDNP
*****, domiciliat în *****, ***** moldovean,
cetățean al Republicii Moldova,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Procedura de citare a fost legal executată.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de fond de la 10.10.2025 până la 04.11.2025.

A C O N S T A T A T :

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. ***Mamaliga Sergiu*** *****, la 19.07.2025, aproximativ ora 10:30 min., conducând mijlocul de transport de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, în apropierea satului Bușăuca, r-nul Rezina, a fost stopat de către membrii echipajului de patrulare din cadrul Serviciului Patrulare Rezina, Șoldănești al Secției Patrulare Centru, a Direcției Patrulare Centru, a INSP, format din ofițerul al serviciului patrulare Gîrlea Ion și subofițerul al serviciului patrulare Barbăroșie Victor, iar în cadrul controlului s-a constatat că automobilul de model ***** cu numărul de înmatriculare *****, nu a fost supus inspecției tehnice periodice, iar conducătorul auto și nu dispune de poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto. În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2¹) și art. 229 alin. (3) din Codul Contravențional, Mamaliga Sergiu, cunoscând cu certitudine că angajații Inspectoratului de poliției, Gîrlea Ion și Barbăroșie Victor, dețin calitatea de funcționari publici cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire sau darea personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii

contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul polițiștilor în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și pentru a-i determina să nu îl documenteze și sancționeze pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2¹) și art. 229 alin. (3) din Codul Contravențional, le-a promis acestora mijloca bănești, iar, fiind refuzat, le-a dat sumă de 500 de lei, pe care i-a plasat în interiorul automobilului de model *****.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Mamaliga Sergiu ***** a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod Penal, coruperea activă, adică *promisiunea și darea personală, unei persoane publice, de bani, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Privind procedura.

2. În ședința de judecată preliminară, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Mamaliga Sergiu ***** a înaintat o cerere și semnată autentic de acesta, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, recunoaște vina în săvârșirea infracțiuni incriminate și nu solicită administrarea altor probe noi.

În ședința de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cereri întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând că recunoaște vina în comiterea faptei incriminate.

La fel, apărătorul Roman Timbur, care acționează în interesele inculpatului Mamaliga Sergiu ***** , în ședința de judecată a confirmat autenticitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acestora, cu examinarea cauzei în procedura simplificată.

Acuzatorul de stat, în ședința de judecată a considerat posibil admiterea cereri și examinarea cauzei în procedură simplificată.

Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹, alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹, alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Reieșind din cele expuse *supra*, instanța de judecată remarcând faptul că semnătura inculpatului Mamaliga Sergiu ***** din cererea întocmită este autentică, susținută de acesta personal în ședința de judecată, iar conținutul acestei cereri, prin care inculpatul recunoaște fapta incriminată lui, cuprinde o manifestare de voință suficient de clară, dar

și că ultimul a solicitat ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu pretinde la administrarea unor probe noi, reiterând toate aceste argumente și în ședință de judecată, instanța de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului Mamaliga Sergiu ***** cu privire la judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ din Codul de Procedură Penală, adică în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale și a procedat la audierea acestora conform regulilor de audierea a martorului.

În acest sens, instanța de judecată ține să menționeze că potrivit prevederilor art. 325, alin. (1) din Codul de procedură penală *„judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*. Or, norma articolului 325, alin. (1) din Codul de procedură penală, fiind guvernată de principiul contradictorialității dintre părți, impune un rol pasiv al instanței în disputa dintre părți.

Astfel, reieșind din rațiunea normei indicate *supra*, cât și de faptul că acuzatorul de stat nu a obiectat asupra cereri înaintate, dar și din faptul că, instanța nu poate din oficiu, să agraveze situația persoanei decât în limitele învinuirii redată în rechizitoriu, au condiționat admiterea cererii inculpatului de examinare în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în spețe este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, iar fapta imputată acuzatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

Subsecvent, instanța de judecată a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la constatarea acestor circumstanțe.

Concomitent, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art. 6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art. 6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale [a se vedea *Hermi împotriva Italiei (MC)*, par. 74; *Sejdovic împotriva Italiei (MC)*, par. 87], iar la caz, inculpatul a înaintat cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

Poziția inculpatului în ședință de judecată.

3. În ședință de judecată, inculpatul *Mamaliga Sergiu ******, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, după depunerea jurământului conform art. 108 din Codul de procedură penală și fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru oferirea declarațiilor intenționate false, a indicat că data nu țini

mente, dar era în luna iulie 2025, el conducea automobilul de model Ford Tranzit, a fost în s.Sîrcova, rl. Rezina. Când se deplasa înapoi spre acasă în întâmpinarea sa se îndrepta echipajul de poliție. Membrii echipajului de poliție au pornit gerofarul și l-au stopat, ultimii au solicitat actele la control, el a prezentat actele. Aceștia au comunicat că nu are trecută revizia tehnică, le-a comunicat că nu a știut de acest fapt, atunci au comunicat că vor întocmi un proces verbal contravențional împotriva mea. Dînșii au zis să scoată plăcuța de înmatriculare, iar el i-a zis că să le dea bani de un ciai în sumă de 500 lei cu scopul să nu se ducă prin oraș și ca să îl lase să nu scoată acea plăcuță. Colaboratorii de poliție i-au comunicat că acești bani sunt ca luare de mită. Colaboratorul de poliție l-au intenționat că acțiunile sale sunt ilegale. Însă a pus banii pe scaun, la care aceștia i-au comunicat să aștepte ca să vină la fața locului un alt echipaj de poliție. El le-a comunicat acestora că le-a dat bani de un ciai și nu e mită. S-a apropiat echipajul de poliție, au întocmit proces verbal, el a recunoscut faptul că a dat bani, însă ei i-au comunicat că va fi chemat în instanță pentru faptul dat. De cele comise îi pare foarte rău.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

4. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probe care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Mamaliga Sergiu ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „*natura*” și „*cauza*” acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, prin ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărîrii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei* și *Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că

art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpata le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul Mamaliga Sergiu ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- **declarațiile martorului Gîrlea Ion**, oferite la faza de urmărire penală, cercetate în instanța de judecată, potrivit cărora acesta, activează în calitate de ofițer patrulare în cadrul Serviciului Patrulare Centru Direcției Patrulare Centru al Serviciului Rezina-Șoldănești a INSP. La data de 19 iulie 2021, ora 07:00 min., până la ora 19:00 min., a fost implicat în serviciul patrulare, împreună cu subofițerul de patrulare în cadrul Serviciului Patrulare Centru a Direcției Patrulare Centru, Serviciului Rezina-Șoldănești a INSP, Barbăroșie Victor, cu automobilul de serviciu „Ford Ruga”, cu numerele de înmatriculare MAI 8868, automobil inteligent PIKAR. Activând conform dislocării, în timp ce patrula traseul R-20, în preajma satului Bușăuca, raionul Rezina, km 22, a venit o alarmă la automobilul PIKAR, precum că automobilul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, nu dispune de asigurare obligatorie. După care automobilul menționat a fost stopat pentru verificarea actelor, drept urmare s-a apropiat de automobilul indicat, solicitând de la conducătorul automobilului actele unității de transport, precum și un act de identitate. La cele solicitate, conducătorul a prezentat doar certificatul de înmatriculare a automobilului, relatând că nu deține asupra sa permis de conducere, motivând că la uitat în altă unitate de transport, iar asigurarea obligatorie și

revizia tehnică sunt expirate. Tot atunci, i-a invocat conducătorului să se apropie de unitatea de transport de serviciu, pentru identificare și verificare dacă deține permis de conducere, asigurare și revizia tehnică a automobilului stopat. În timp ce conducătorul s-a apropiat de automobilul de serviciu la portbagaj, l-a verificat în baza de date „E-data” stabilind că nu deține asigurare și revizie tehnică. În continuare a început să-i întocmească proces-verbal cu privire la contravenție, conform art. 229 alin. (2¹) și art. 229 alin. (3) din Codul Contravențional, explicându-i că v-a achita o amendă în sumă de 2000 lei. Tot atunci, s-a stabilit identitatea conducătorului, pe nume Mămăligă Sergiu, a.n. *****, locuitorul*****. Între timp colegul, Barbăroșie Victor i-a comunicat conducătorului, că conform procedurii se ridică o plăcuță de înmatriculare pentru a fi expediată la INSP, mun. Chișinău, str. Doina nr.102, pentru păstrare, până la perfectarea actelor. La cele invocate, conducătorul s-a îndreptat spre automobilul personal, unde a urcat în automobilul său, întorcându-se înapoi, având în mână o foaie format A4, de culoare albă, apropiindu-se de portbagajul unității de transport de serviciu unde se afla și întocmea procesul verbal, iar colegul se afla la volanul unității de transport de serviciu, Mămăliga Sergiu îi propunea mijloace bănești, pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal și pentru a nu-i fi ridicată plăcuța de înmatriculare. La cele propuse l-a avertizat potrivit art. 325 Cod Penal, că va fi tras la răspundere. Văzând că la cele propuse nu reacționează, Mămăliga S., s-a îndreptat spre colegul său Barbăroșie Victor, la portiera din față a automobilului de serviciu, partea stângă, unde acesta se afla, oferindu-i mijloace bănești, pentru a nu fi documentat contravențional. Repetat a fost avertizat și de către coleg, că va fi tras la răspundere penală dacă oferă mită unui angajat, însă conducătorul nu a reacționat la cele spuse. Observând că colegul a coborât din automobilul de serviciu, comunicându-i că conducătorul Mămăligă Sergiu i-a pus mijloace bănești, în buzunarul portierei din față a automobilului de serviciu, partea stângă. Drept urmare apelând serviciul 112, relatând cele întâmplate. Mai apoi au stabilit împreună cu grupa operativă din cadrul IP Rezina, că în buzunarul portierei se afla suma de 500 lei MD (f.d.19-20);

- **declarațiile martorului Barbăroșie Victor, oferite la faza de urmărire penală, care a depus declarații similare cu ale martorului Gîrlea Ion (f.d.17-18);**

- **procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19.07.2025**, prin care din automobilul de serviciu n/î MAI 8868, au fost ridicate una bancnotă cu nominalul de 100 lei cu seria și numărul F. 0150511427, una cu nominalul de 200 lei cu seria și numărul G.0137506072, una cu nominalul de 200 lei cu seria și numărul G.0238745624 (f.d. 26-30)

- **actele parvenite de la INSP, prin scrisoarea nr. 34/17-7814 din 19.08.2025 (f.d. 47-57);**

- **raport de constatare tehnico-științifică nr. CNA AA 000765 din 12.08.2025** conform căruia, una bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0150511427, una cu nominalul de 200 lei cu seria și numărul G.0137506072, una cu nominalul de 200 lei cu seria și numărul G.0238745624, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.35-39);

Corpurile delictive: - una bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0150511427, una cu valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.0137506072, valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.023 8745624, transmise spre păstrare la SFS (f.d.41-42).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării și inculpatul a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Astfel, conform ordonanței de punere sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui Mamaliga Sergiu ***** au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *coruperea activă, adică oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru*

aceasta pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, iar fapta a fost comisă la 19.07.2025, în intervalul de timp 10:30 min..

În continuare, instanța precizează că verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și verificând declarațiile inculpatului Mamaliga Sergiu ***** oferite în instanța de judecată, care de altfel a recunoscut integral vina comiterea faptei, oferind detalii semnificative concordante acuzației aduse, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a restul mijloacelor de probă în ședință de judecată, administrate la urmărire penală, instanța a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală, instanța concretizează că în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

În continuare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii de corupere activă îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sectorul public, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau publice străine.

Obiectul material sau *imaterial* al infracțiunii prevăzute la art. 325 CP RM îl reprezintă ofertele, banii, titlurile de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, serviciile, privilegiile sau avantajele ce nu i se cuvin unei persoane publice sau unei

persoane publice străine. Prin *ofertă* înțelegem propunerea făcută de o persoană altei persoane pentru vânzarea-cumpărarea unor mărfuri, pentru angajarea într-o slujbă, participare la o acțiune, prestarea unor servicii etc. Prin *bani* se au în vedere semnele bănești ale Republicii Moldova sau altor state (grupuri de state), care se află în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii. Semnele bănești, care au doar o valoare numismatică sau istorică nu reprezintă bani în sensul infracțiunii analizate. Acestea intră sub incidența noțiunii „alte bunuri” din dispoziția aceluiași articol. *Titlul de valoare* constituie titlul financiar care confirmă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane în raport cu altă persoană, drepturi ce nu pot fi realizate sau transmise fără prezentarea acestui titlu financiar, fără înscrierea respectivă în registrul deținătorilor de valori mobiliare nominative ori în documentele de evidență ale deținătorului nominal al acestor valori mobiliare. Prin *alte bunuri* trebuie de înțeles oricare alte bunuri (altele decât banii și titlurile de valoare) - mobile sau imobile - care au o valoare materială și un cost determinat. Bunurile, scoase din circulație sau limitate în circuitul civil, în scopul protejării publice sau asigurării ordinii de drept și securității cetățenilor, nu încetează a fi obiecte ale dreptului real și comportă un caracter material. Din considerentele expuse, nu este exclus ca astfel de bunuri să constituie obiectul material al infracțiunii specificate. Alte avantaje patrimoniale (altele decât ofertele) presupun executarea de lucrări. Prin *lucrări* se are în vedere ansamblul de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia. Serviciul este activitatea, alta decât cea din care rezultă produse, desfășurată în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice (de exemplu, serviciul de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, de recreere etc.). Se are în vedere, inclusiv, serviciul de natură sexuală. Prin *privilegiu* se înțelege fie scutirea de obligații (către stat), fie oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. În fine, prin *avantaje* (altele decât avantajele patrimoniale) se are în vedere acordarea unui titlu sau a unui grad, a unei caracteristici, recenzii, atestații pozitive etc.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de a promite, oferi sau a da unei persoane publice sau unei persoane publice străine, personal sau prin mijlocitor, oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin acelei persoane publice.

Acțiunea prejudiciabilă analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 2) oferirea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine; 3) darea de oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin persoanei publice sau unei persoane publice străine.

Conform art. 123 alin. (2) din Codul Penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și

ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Infrațiunea specificată la art. 325 CP RM este o *infrațiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a foloaselor necuvenite.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere activă se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale, dorința de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material etc.

Scopul infracțiunii examinate este un scop special, manifestându-se sub una din următoarele nouă forme: 1) scopul îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 2) scopul neîndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 3) scopul întârzierii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 4) scopul grăbirii îndeplinirii unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 5) scopul îndeplinirii unei acțiuni contrar obligațiilor de serviciu ale persoanei publice sau persoanei publice străine; 6) scopul obținerii de la autorități a unei distincții; 7) scopul obținerii de la autorități a unei funcții; 8) scopul obținerii de la autorități a unei piețe de desfacere; 9) scopul obținerii de la autorități a unei oarecare decizii favorabile. Pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu art. 325 CP RM, nu este obligatoriu ca acest scop să fie realizat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. Nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate specială.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar ca Mamaliga Sergiu ***** să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. **325 alin. (1) din Codul penal**, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul **Mamaliga Sergiu ******* a comis infrațiunea cu vinovăție.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Mamaliga Sergiu ***** și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

5. Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Ion Bernaz, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Mamaliga Sergiu ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub amendă în mărime de 700 unități convenționale.

Apărătorul Roman Timbur, care acționează în interesele inculpatului Mamaliga Sergiu *****, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime minimă.

Inculpatul Mamaliga Sergiu ***** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime minimă.

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înlătuie opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, în coroborare cu art. 16 Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor *ușoare*, fiind comisă cu intenție de persoana vinovată.

Cu privire la personalitatea inculpatului la stabilirea pedepsei instanța de judecată reține că Mamaliga Sergiu ***** nu a fost anterior judecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Totodată, instanța de judecată reține că Mamaliga Sergiu ***** a comis infracțiunea în lipsa circumstanțelor agravante prevăzute la art. 77 din Codul penal și totodată prezintă circumstanțelor atenuante prevăzute la art. 76 din Codul penal și anume săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.

Având vedere faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, de starea socială și familială a inculpatului, de faptul că este încadrat oficial în câmpul muncii, este la prima abatere a legii, convinge instanța de judecată că corectarea și reeducarea inculpatului Mamaliga Sergiu ***** este posibilă cu aplicarea față de acesta a pedepsei, în limitele minime fixate de norma art. 325 alin. (1) Cod penal al R. Moldova și în conformitate cu prevederile art. 80¹ din Codul penal.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, după aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (2) din Codul penal se modifică pentru pedeapsa cu amendă în cuantum *minim de 500 unități convenționale* și cuantum maxim *de până la 1125 unități convenționale*.

Reieșind din cele menționate, avînd în vedere personalitatea inculpatului și anume la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, nu are antecedente penale, luându-se în considerare și scopul pedepsei, instanța va aplica inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, ținînd cont de prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală și a art. 80¹ alin. (2) din Codul penal o pedeapsă cu amendă mai aproape de limita minimă și anume în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 25000 lei.

Subsecvent, reieșind din prevederile art. 64 alin. (3¹) din Codul penal, instanța menționează că, inculpatul Mamaliga Sergiu ***** este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

6. Cu privire la confiscarea specială.

Instanța reține că obiectul material al infracțiunii reprezintă mijloacele financiare: - una bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0150511427, una cu valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.0137506072, valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.023 8745624, transmise spre păstrare la SFS (f.d.41-42).

Conform art. 106 Cod penal, (1) *Confiscarea specială* constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni;

Potrivit art. 132¹ din Codul penal *prin bunuri, în sensul art.106*, 106¹, 243 și 279, *se înțeleg mijloace financiare*, orice categorie de valori (active) corporale sau incorporeale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și acte sau alte instrumente juridice sub orice formă, inclusiv în format electronic ori digital, care atestă un titlu ori un drept, inclusiv orice cotă (interes) cu privire la aceste valori (active).

Astfel, ținînd cont de calitatea mijloacelor bănești stabilite de organul de urmărire penală și de categoria infracțiunii comise, prin care s-a atentat la relațiile sociale cu privire la contracararea oferirii banilor persoanelor publice în schimbul adoptării unui comportament favorabil, instanța de judecată ajunge la concluzia că corpurile delict - mijloacele bănești enunțate supra, se încadrează în limitele exhaustive a prevederilor art. 106 Cod penal, fapt pentru care va dispune *confiscarea acestora în folosul statului*.

7. Cu referire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive, ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

La caz, instanța remarcă că în privința inculpatului Mamaliga Sergiu la data de 26.09.2024 a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, (f.d.94).

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și

ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanța remarcă, că inculpatul Mamaliga Sergiu și-a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite, a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară .

Elucidând cele expuse *supra*, instanța găsește de cuviință, că până la rămânerea definitivă a sentinței, a menține în privința inculpatului Mamaliga Sergiu măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

8. În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile articolului 64 și 80¹ din Codul penal, articolelor 340, 364¹, 384-389, 392-395 și 437 alin. (1) pct. 1⁴) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se recunoaște vinovat Mamaliga Sergiu ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și se condamnă pentru fapta săvârșită, stabilindu-i pedeapsa de 500 (cinci sute) unități convenționale, echivalentul a 25 000 (douăzeci și cinci mii) lei.

În temeiul art. 64 alin. (3²) din Codul penal, inculpatul Mamaliga Sergiu ***** este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral

Se informează Mamaliga Sergiu ***** că în baza art. 64 alin. (5) din Codul penal, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se menține măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara aplicată în privința inculpatului Mamaliga Sergiu, până la intrarea sentinței în vigoare.

Corpul delict: 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0150511427, 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.0137506072 și 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei cu seria și numărul G.023 8745624, transmise spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat, la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

**Președintele ședinței,
judecător**

/semnătura/

Eugeniu Russ

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Eugeniu Russ